

7.6.66, יום ג'

השכתי בסידור התקיימים ובכתבות מכתבים.

8.6.66, יום ד'

להתളמי הרבה הגייה הנהacha הסורות ואטרו לי שהענינים במדרשת סודרו. צביון

והמורים הסכימו שהדבר יימסר לבודרות של משרד החינוך.

9.6.66, יום ה'

בתקיים המאודריה משנת 1956 (חדרים חדשים אוקטובר-נובמבר) נמצאו מכתבים מדיניים

אליהם אוננו פיום 11.1.56, פ- לוסון (שגריר אמריקני, 12.1.56; מכתב פ.ש. להפרשולד

20.3.56; מכתבי לאיזנהויר 4.4.56 (בלי חתימה); האחראה הבית הלבן 9.4.56; מכתב איזנהויר

80.4.56; משובי לאיזנהויר 10.4.56, מכתבי לבורג'ס מונורי 12.4.56; מכתבי לביג'טולת

12.4.56; מכתבי להפרשולד 1.5.56; עוד מכתב באותו יום להפרשולד; מכתבי להפרשולד 3.5.56;

מכתב הפרשולד 26.6.56; מכתבי להפרשולד 29.6.65; מכתבי לשגריר לוסון 4.7.56; מכתב לוסון

מכתב הפרשולד 11.7.56; מכתב הפרשולד 21.7.56; מכתב הפרשולד 24.7.56; מכתב להפרשולד 29.7.56; מכתב

הפרשולד 31.7.56; מכתב הפרשולד 13.8.56; מכתב הפרשולד 18.8.56; מכתבי להפרשולד 23.8.56;

מכתב הפרשולד 28.8.56; מכתב פ. שרת לנhero 2.9.56; מכתב הפרשולד 12.9.56.

12.6.66, יום א'

כתמי בימי האחרוניים שלושה פרקים "במדינת ישראל המודשת".

היום באה אגלי טלוויזיה אופרטלית לראיין אותה בשתי שאלות: מה סייבו של הנוצר

הישראלית ומה ערכו של הנגב.

הם כבר 5 שבועות בארץ ועשוי מה עוד כפירה ימים. הם כבר "סילבדו" כמה מקומות בנגב

(באר שבע, דימונה) ועוד יוסיפו.

המחלול נודע כי ישראלייך (בנו של אחיו אברהם) בגען מוחשך לב. אנו נועשים אה"ז

להלווייה בגען.

הילד הופיע 80 גראם, הווזירו אותו כבר מהאינקובטור, אבל יישאר בבית החולים.

אחרי ההזרים ירדנו לגען להלווייה של ישראלייך, בן אחיו אברהם שם מחים שלושים

טפלת לב. לקחו אותו לבית חולים, אבל הוא מת פרט שהגיע לשם.

אחרי הלוויה שהגנו שעתה אחותה בבית המשפחה, ושהחתי לשפטו מבועז (הבן הבכור של ישראלייך בן 27) שיא סיכוי להחלה. הגיעו להלווייה כל המשפחה שלגנו: רגנה ודוליך, גאולה וטנגאל, יריב. היה גם כל המשפחה מצד עדה - אם ישראל אביה הוא אבי מסכי כהן, ושהחתי לשפטו שהוא עדיין פועל כמפקד במשטרה.

13.6.66, יות ב'

בבוקר בא צללי אלהן ישי. נחדרן ועד בראשות נשיא המדרגה להוזיר זכרונothy, קטעים מכתביו לעזרות אססוא ברגני האומה ובЋיכל החרבות לירוב השטודים שלי. אמרתי שאני לא אפסיק בזה, ובמסכות אשפ בצרפתי בשעה בוקר. הוא שאל אותי על מספר אנשים אם לפחות אליהם שיצטרפו בזעם. עיקר השאלה הייתה בדין. אמרתי - איני מתחכם לך. הגעתי גם לפנות לבולה ולסנתה באותו ימבי - דוחי זכורות.

לפני ההזרים עליינו חזרה לשדה בוקר.

השכחתי בסידור החיקים. ארבעת תיקי 1935. החשוב בהם הם מכתבו לגאולה ועומס על הקונגרס הציוני באותה שנה. זהו התיאור המלא ביותר על קונגרס ציוני מלאה הידיעות לי. החיקים שהיו לי בת"א שנה זו - נעלמו באופן מסחרי. אבל חיים שלח לי הפקחים מכתביו לילדיים, ובין אוסף החיקים שיש בארכיזון לי, מה היו שלושת חיקים שנה 1935 - ריבצקי חלימת הרכבתים ויזמנים שלי בשני חיקים - והשאר בחיק אחד נשאר בארכיזון.